

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Commentarii Tres in Universam Aristotelis Philosophiam

Commentarius Secundus In Octo Libros Physicorum Aristotelis

Crespin, François

Bruxellæ, 1652

Dubium I. Quid sit Locus Extrinsicus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95369)

DISPUTATIO TERTIA.

De Loco Intrinseco & Extrinseco.

DUBIUM I.

Quid sit Locus Extrinsecus.

RESOLUTIO.

Dico locus Extrinsecus juxta Aristotelem lib. 4°. Physic. textu 42°. est ultimus terminus continentis; sive ut alii: est ultima superficies corporis ambientis. Additur quidem communiter post Aristotelem: immobilis: sed vel dicendum Aristotelem ibi definire locum extrinsecum intrinsecè locatum; vel si definiatur locus extrinsecus prout opponitur intrinseco particulariter, ista omnino onitti debet; nec uto locum extrinsecum aliter à vase distingui debere quàm in eo, quòd locus extrinsecus in motu mobile non comitetur; vas autem comitetur juxta illud D. Thomæ lib. 4°. Physic. lect. 6^a. ubi ait: *vas & locus in eo differre videntur, quòd vas transmutetur; locus autem non.* Ratio autem est, quia loci extrinseci immobilitas loco extrinseco ut tali non convenit, siquidem nulla superficies ita corpus ambit, ut per Deum secundum se moveri non possit; imò superficies ultima aëris ambientis turrim, continuò movetur ac mutatur; sed ut locatur intrinsecè per ubi, quòd quia semper servat eandem distantiam & propinquitatem ad ubi alia Universi, in Oriente v.g. Occidente, Meridie & Septentrione, & Centro terræ, dicitur immobile: unde admitti non debet, quòd docet P. Comptonus Physic. Disp. 32. sect. 2. nempe, aquam, quæ in eodem vase ab uno loco in alium deferretur, non mutare locum extrinsecum realem, sed correspondentiam ad spatium imaginarium, sic ut commune illud affatum, *quidquid movetur mutat locum*, intelligatur de loco intrinseco: admitti (inquam) non debet; quia inprimis est contra Aristotelem & Divum Thomam supra; deinde id est locum extrinsecum realem confundere cum vase; quòd est contra sensum communem omnium dicentium, vase de cavea in caveam translato, vinum mutasse caveam & locum extrinsecum, haud secus quàm si sine vase ad caveam aliam miraculosè vel aliter translatum esset.

DUBIUM II.

Quid sit ubi, & quomodo distinguatur à loco locato & ceteris connotatis.

RESOLUTIO I.

Dico 1°. ubi, est fundamentalis præsentia rei in loco; sive ratio formalis per quam res constituitur in esse existentis potius hic, quàm alibi.

RESOLUTIO II.

Dico 2°. ubi distinguitur realiter à loco & locato.

IV. Probat; quia potest esse hic locus, & hæc res, & interea res non esse in hoc loco; ergo ubi est aliquid realiter distinctum & superadditum loco & locato: probatur consequentia; quia alioqui idem simul esset, & non esset.

V. Nec dicas 1°. præter locum & locatum requiri præsentiam sive coexistentiam utriusque; nam, vel agis de præsentia seu coexistentia formali, vel de fundamentalis? fundamentalis non potest esse solus locus & locatum (vt vidimus) formalis verò præ-

supponit fundamentalem, quam dicimus esse aliquid realiter distinctum à loco & locato: eodem modo rejicies alias similes multorum locutiones, ut quòd esse hic sit dicere talem respectum seu habitudinem ad quinque puncta mundi.

VI. Nec dicas 2°. ubi, seu me esse hic, nihil aliud esse præter locum & locatum & negationem essendi alibi; quia illa negatio (præterquam quòd sit impertinens; quia possum esse hic & non habere negationem essendi alibi. ut si per Deum essem hic & alibi) debet in aliquo fundari: non quidem in hoc loco & hoc locato; quia potest utrumque existere, & non haberi esse hic, aut negatio essendi alibi, ut v.g. si sum Romæ: deinde per motum localem perdo hanc negationem essendi alibi; unde peto per quid destruat? non enim per locum & locatum, quia cum illis consistere potest; ergo per aliquid à loco & locato realiter distinctum; igitur negatio ista, in isto, à loco & locato realiter distincto, fundari debet.

RESOLUTIO III.

VII. Dico 3°. ubi non distinguitur realiter à motu locali; qui 1°. nihil aliud est quàm adductio ad locum; permanens, si ad unum; successiva si ad plura successivè, prout adversarii de productione ubi philosophantur; qui 2°. distinguitur à prima rei productione, non secus ac productio ubi illius; cum hoc tamen discrimine, quòd in sententia adversariorum hæc sit à re jam producta (quòd ut absurdum infra impugnabitur) in nostra, à concausis ipsius rei concomitantè ad primam rei productionem, de quibus infra.

VIII. Probat 1°. quia totum, quòd adversarii dicunt de ubi, dicere possum de motu locali, ergo, &c. Probat 2°. antecedens, quia cum motus localis secundum adversarios terminetur ad ubi, non est minus determinatus ad essendum hic, & non alibi, & consequenter ad constituendum mobile hic potius, quàm alibi, quàm ipsum ubi ad quòd terminatur: deinde idem dicere possum de motu ut primam rei adductionem ad locum, quòd adversarii dicunt de prima rei productione, ut sui ubi productione; sed de hac ut prima sui ubi productione dicunt esse determinatam ad essendum hic & non alibi; ergo & de illo ut primam rei adductionem ad locum dicere poterò esse determinatum ad essendum hic & non alibi. hoc assumptum patet, quia nihil impedit ut solutione objectionum constabit; unde ubi à motu locali realiter distinctum est omnino superfluum.

IX. Probat 2°. non est potior ratio admittendi ubi realiter distinctum à motu locali, quàm unionem realiter distinctam à generatione; sed hæc non datur realiter distincta à generatione, ergo nec illud ubi, &c. Probat major, quia sicut hæc est sui & extremorum unio, ita motus localis est sui & corporis locatio; minor probata est supra.

X. Confirmatur 1°. idem est motus localis vitalis & non vitalis ex parte termini; sed motus localis vitalis non habet terminum realiter à se distinctum, (ut constabit à pari ex dicendis de intellectus, visionis, volitionis, &c. termino in libris de Anima); ergo nec motus localis non vitalis: consequentia est Aristotelis 8°. Physicorum textu 59. ubi